

Anhaltspunkter vid en födelsedag

Kyrkan firar dagen för Vår Frus födelse av särskilda skäl: Maria var i avlelsens ögonblick fri från arvsynden. Betraktelse inför den saliga Jungfru Marias födelse den 8 september.

2009-07-17

Födelsedagsfiranden får den flyende tiden att samtidigt bli till något beständigt, kristalliskt. Under några timmar ligger det en förtrollning i sammansmältandet av igår och idag. Ögonblicket, då den firade såg

dagens ljus för första gången, blir virtuellt närvarande. Och till och med en gammal man är denna dag ”födelsedagsbarnet”. – Åter vara barn...

Även liturgin har sina födelsedagar. De riktar sig emellertid inte efter det kroppsliga födelsedatumet utan efter den dag, som markerar slutet på en människas jordiska tillvaro. Denna dag är uppfyllelse och fulländning, *dies natalis*. Dagen för födelsen firar Kyrkan bara av två helgon: Guds Moder Maria och Johannes Döparen. Båda av särskilda skäl: Johannes hade redan helgats i moderlivet och Maria var i avlelsens ögonblick fri från arvsynden.

I trons perspektiv är en människas födelse det ögonblick, när Guds frälsningsplan griper in i tiden. Då upplever vi, att redan före den synliga början av vårt liv, som vi firar år efter år, fanns det en realitet

där, Guds plan för oss. Han har ju kallat oss enligt sin eviga plan, i förväg utvalt och bestämt oss – och han vill förhärliga oss. (jfr Rom. 8:29-30)

Växlande nyanser

Kyrkan firar den saliga Jungfru Marias födelse den 8 september. Enligt vad de lärda säger går detta datum tillbaka på invigningsfesten av St:a Anna-kyrkan i Jerusalem. En lokal tradition ser denna plats som Joakims och Annas boställe. Där ska Maria ha fötts – i motsats till andra sägner, som anger Nasareth. Och det sägs också, att utifrån detta datum blev den 8 december fastlagt som datumet för Marias obefläckade avlelse. (Jungfru Marias utkorelse och fullkomliga renhet)

Vi kan föreställa oss föräldrarnas och släktingarnas glädje på dagen för födelsen. Och med den fina känsla, som kommer av hjärtats bön, kan vi

också känna de växlande nyanser,
som under årens lopp finns att
förnimma vid Vår Frus födelsedagar.
Joakim och Anna känner inte till
barnets hemlighet, och inte den lilla
heller – ännu. Sen – ungefär omkring
flickans fjortonde levnadsår –
kommer Josef till som gratulant.
Efter ängelns bebådelse kommer
Maria knappast ha tänkt mer på sin
egen födelsedag. Då står barnet i
hennes sköte i medelpunkten – och
löftet som det bär för alla människor.
Och sen barnet Jesu födelse och hans
tidiga ungdomsår, obesvärade och
hemlighetsfulla för föräldrarna. Ty
hela Kristi liv är mysterium, ”allt i
Jesu liv – från lindorna vid hans
födelse till ättikan vid hans lidande
och svepningen vid hans
uppståndelse – är tecken på hans
mysterium”. (KKK 515)

Och sen? Sonen tar avsked av sin
mor och börjar bilda en ny familj.
Modern förblir i bakgrunden. Hon

känner allt tydligare lidandets närhet. Den gamle Simeons ord om svärdet, som ska genomborra hennes hjärta, är ingen gåta längre. Så slutligen: död, uppståndelse, himmelfärd. Under tiden har lärjungarna lärt sig att själva kalla sin Mästaress mor för ”mor”. Och efter pingsten upplever lärjungarna henne som sin mor. Och så kommer vördnaden för Maria att nå oss. Förutom i liturgin utvecklar folkfromheten på tusen beprövade uttryckssätt Marias trosväg som en säker väg till Gud: i målningar, böner, sånger, andakter, vallfärder.

Bedjande efterklang

Maria födelse får oss att i trons ljus fundera över vår egen födelsedag. Och så anar vi, att bakom de sakliga personuppgifterna, som vi kanske måste fylla i på ett eller annat formulär, står en ofattbar gåva. Ja,

till och med ett mysterium: det är inte så självklart, att jag finns till...

Det är tillfället att se tillbaka, i ånger över det ena och det andra, men alltid i tacksamhet för livets gåva. En viss tid har vi ännu framför oss. Vi är ännu ofärdiga, står ännu inte helt i ljuset. Det sägs, att Guds tjänare biskop Alvaro de Portillos utrop vid sådana tillfällen var: "Tack, förlåt mig och hjälp mig vidare!"

Det är inte så länge sen, att Påven Johannes Paulus II inför vårt nya millennium skrev om Marias födelse: »Om det också inte är möjligt att fastställa en precis tidpunkt för datumet för Marias födelse, så är Kyrkan alltid medveten om, att Maria uppenbarat sig före Kristus vid frälsningshistoriens horisont. Det är ett faktum, att i annalkandet av den slutliga "tidens fullbordan", det vill säga vid den frälsande Immanuels ankomst, levde hon, som från

evigheten var förutbestämd att vara hans mor, redan på jorden.«

(Johannes Paulus II.,

Enc.Redemptoris Mater, 25.3.1987, 14)

Kyrkan lovprisar Kristus med ord ur den Heliga Skrift såsom

Rättfärdighetens sol (Mal. 4:2, Luk.

1:78). Utifrån detta har bönen till

Maria formats: *Stella matutina, ora pro nobis!* – Du Morgonstjärna, bed för oss!

av Josef Arquero

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/anhaltspunkter-vid-en-
fodelsedag/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/anhaltspunkter-vid-en-fodelsedag/) (2025-08-07)